

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om mægling i arbejdsstridigheder.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 17. januar 1958.*)

§ 1.

I lov nr. 5 af 18. januar 1934 om mægling i arbejdsstridigheder, således som denne er optrykt ved arbejds- og socialministeriets bekendtgørelse nr. 603 af 21. december 1945 med de ændringer, der er en følge af lov nr. 96 af 20. marts 1940 og lov nr. 602 af 21. december 1945, foretages følgende ændringer:

Lovens § 3 affattes således:

„*Stk. 1.* Når der er grund til at befrygte arbejdsstandsning, eller arbejdsstandsning er indtrådt, og den forligsmand, under hvem pågældende sag hører (jfr. § 2, stk. 5), tillægger stridens virkninger og omfang samfundsmæssig betydning, kan han, — for så vidt forhandlingerne mellem parterne i henhold til de mellem dem vedtagne bestemmelser er ført og fra en af siderne erklæret afsluttet uden resultat — af egen drift eller på foranledning af en af parterne indkalde de stridende parter til forhandling. Endvidere kan forligsmanden af egen drift eller på foranledning af en af parterne på et tidligere tidspunkt yde sin medvirken til tilvejebringelse af nye overenskomster, selv om de mellem parterne førte forhandlinger ikke er erklæret afsluttet uden resultat. Parterne bestemmer selv, ved hvem de vil lade sig repræsentere, dog må det ikke være ved nogen uden for de respektive organisationer, hovedorganisationer eller virksomheder stående person.

Stk. 2. Det er parternes pligt at efterkomme forligsmandens indkaldelse.

Stk. 3. Når forligsmanden har besluttet at mægle eller mægler til hindring af en truende arbejdsstandsning, kan han på hvilket som helst tidspunkt før eller under forhandlingerne som betingelse for mæglingen stille

krav til parterne om, at arbejdsstandsningen udsættes. Kravet kan under samme arbejdsstrid kun stilles én gang og kan højst omfatte et tidsrum af 2 uger, dog at den således udsatte arbejdsstandsning tidligst kan iværksættes på tredjedagen efter, at forligsmanden inden for de 2 uger har erklæret forhandlingerne for afsluttet, eller på tredjedagen efter udløbet af de 2 uger.“

I lovens § 4 foretages følgende ændringer:

I stk. 4 indsættes som nyt 2. punktum:

„I forbindelse hermed kan forligsmanden bestemme, at varslede arbejdsstandsninger tidligst kan iværksættes på tredjedagen efter dagen for afgivelse af svar.“

I paragraffen indsættes som nye stykker 5, 6 og 7 følgende:

„*Stk. 5.* For så vidt forligsmanden skønner, at fortsat mægling mellem parterne ikke har nogen udsigt til at skabe grundlag for et mæglingsforslag, der har mulighed for at blive vedtaget af begge parter, skal han, inden han opgiver mæglingen, i tilfælde, hvor den truende arbejdsstandsning vil ramme livsvigtige samfundsinstitutioner eller samfundsfunktioner, eller hvor forligsmanden anser arbejdsstandsningen for i øvrigt at have vidtrækkende samfundsmæssig betydning, tilkalde de øvrige forligsmænd og rådføre sig med dem om betimeligheden af at kræve arbejdsstandsningen udsat. Forligsmændene kan da kræve af vedkommende part, at den udsætter den truende arbejdsstandsningens iværksættelse i indtil 2 uger. Kravet kan også omfatte truende arbejdsstandsninger, der vel ikke i sig selv kan anses for at have vidtrækkende samfundsmæssig betydning, men hvis iværksættelse dog under den foreliggende situation skønnes at

*) Se tillæg A. sp. 761; tillæg B. sp. 255 og 265; Folketingstidende: fremsættelsen sp. 1370, 1. behandling sp. 1577, 2. behandling sp. 1827, 3. behandling sp. 1860. (Lov nr. 9 af 22. jan 1958).